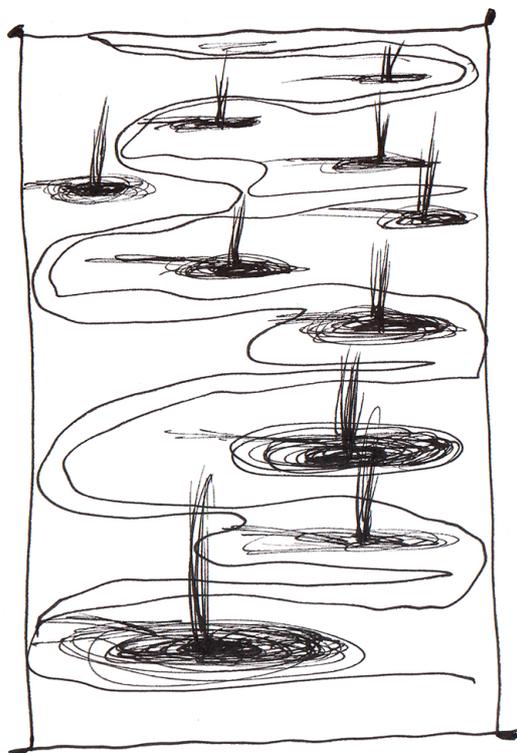

په گم داکوتاوه له م خاکه

فهره یدوون موشیری

له فارسییه وه: کامیل نه چاری

ئه تو له م ده شته وشکه تینووه پوژیک ده که ی کۆچ و
له گه ل تو دینه مالئاوا نهمی ئه سرینی چاوانم
نیگات تال و په شوکاوه
دلته به دپکودالی ناٹومییدی زور په نجاوه
خه م و ژانی نه هاتی تین و توانی نیو هه ناوی توی
هه لئینجاوه .
به خوین و ئاره قه هیزت وه بهر ئه و جهنگه له
ژاکاوه هیناوه
به رانبهر هه لمه تی ئه و گشته توفانه ی په گوپیشه
له بن دینن
به ته نیا و ده سبه تال سنگت وه به رداوه .
له بو تو کۆچ له م خاکه وه هایه ده ست له گیان به رده ی
ئه تو وا خاوه نی پازیکی شاراوه له گه ل دار و
که لای ئه و چیمه ن و هه رده ی .
ئه توی ئه و هه وری تاریک هینه ری بی په حمی بی
باران هه راسان کرد؛
ئه توی ئه و ویشکه ساله به رده واما نه ..
ئه توی هاوه لی نیوه ی پیگه بوونی ئاشنا و یاران
هه راسان کرد؛
ئه توی فیل و دروی هاوپی و که سوکاران هه راسان
کرد؛
ئه توی هاوار و ژاوه ی که متیاران و
قپه ی ناخوشی بی کوتای قه ل و دالان هه راسان
کرد .
ئه تو به نیوچاوانی پاک و بیگه رد و نه جیبی خوت،
که له و لای گه نمه چارپان،
خوشت و زور پر شکوتر له هه زاران تاجی خور
هه لدی؛

به گونای تاوه سووتت وا به تینی تاوی سهر ئه دهشته
 سووتاوه؛
 به پوخساریکی داگیرساو به تینی ناگری غیرهت،
 که وا ئیستا له بهر چاوم گهلی به رزه و
 به رزتر له هه زاران جامی جه مشیده؛
 ئه تو به و چاوه خه مبارانه وا پوژگاری کانی بوون،
 کانگای شهوق و شادی و کامه رانی بوون،
 ئیستا کهش جه خار و هه سرهت و خه م سیبه ری خستوته
 سهر سه ریان،
 ده پوی لیتره و
 له گه ل تو دینه مالئاوا نمهی ئه سرینی چاوانم.
 ئه من لیتره په گم دا کوتاوه له و خاکه؛
 ئه من لیتره ئه ویندارم به ئه و خاکه ی ئه گه ر پیسه و
 ئه گه ر پاکه؛
 هه تاکوو دوا پشوو لیتره ده میتم من؛
 سه رم سوپماوه چیم لیتره ده وی و چی لی ده سینم من؛
 هیوای ئاسویه کی گهش گه رچی له نیو تاریکه شه و گاران
 به دی ناکه م،
 ئه من دیسان له نیو ئه و ده شته وشکه تینوو ده داژوم.
 سه رته نجام لیتره ته نیا و ده ست به تال پوژیک،
 له نیو جه رگ و دلی ئه و خاکه ده شتی گول ده پوینم من؛
 سه رته نجام لیتره پوژیک دی له سهر لووتکه ی چیا وه ک
 خور
 سه روودی به رزی سه رکه وتن ده خوینم من؛
 ده زانم
 پوژئی دیسان دئییه وه ئیتره .

سه رچاوه:

ریشه در خاک (گزینه اشعار)، فریدون مشیری، تهران،
 انتشارات مروارید، چاپ اول ۱۳۸۱، ص ۵۲۱.